

Γιόαхим Φρίντριχ

4½ ΦΙΛΟΙ

11

και η μόλυνση του περιβάλλοντος

1ο σκάνδαλο

Μαθητές αναζητούν πάνες στο δάσος!

«Περιμένω παιδί» είπε η καθηγήτρια της Βιολογίας, η κυρία Σούλτε-Στράτμαν, κατά τη διάρκεια του μαθήματος.

Το ανέφερε τόσο αδιάφορα, σαν να μας είχε απλώς ζητήσει να ανοίξουμε τα βιβλία της Βιολογίας. Προφανώς γι' αυτό χρειάστηκε να περάσουν λίγες στιγμές μέχρι να καταλάβουμε τι μας είχε πει: η καθηγήτριά μας ήταν έγκυος!

Μετά όμως ξέσπασαν πανηγυρισμοί, λες και μας είχε ανακοινώσει ότι λόγω ζέστης δεν θα είχαμε σχολείο για το υπόλοιπο της εβδομάδας. Ούτε κι εγώ ξέρω γιατί χαρήκαμε τόσο. Στο κάτω κάτω δεν είναι και τίποτα ιδιαίτερο το να περιμένει παιδί μια νέα καθηγήτρια. Όμως όταν είναι κανείς μαθητής, χαίρεται και με την παραμικρή αλλαγή.

Στους γενικούς πανηγυρισμούς υπήρχε ωστόσο μια

εξαίρεση: ο Φρίντελ. Από τότε που η κυρία Σούλτε-Στράτμαν διδάσκει στο σχολείο μας, είναι ερωτευμένος μαζί της. Δεν μπορούσα να δω το πρόσωπό του, επειδή το θρανίο του είναι διαγώνια από το δικό μου. Καθόταν εκεί ακίνητος, ενώ τα αυτιά του ήταν κατακόκκινα. Μερικές φορές αναρωτιέμαι αν ελπίζει πραγματικά ότι εκείνος και η κυρία Σούλτε-Στράτμαν θα μπορούσαν να γίνουν κάποια μέρα ζευγάρι.

Εν πάση περιπτώσει φαίνεται πως του έκανε τόση εντύπωση αυτό το νέο, που του ξέφυγε κάτι για το οποίο πολύ γρήγορα μετάνιωσε. «Ρε μεγάλε! Μα πώς έγινε αυτό;»

Σχεδόν γρηγορότερα απ' ό,τι είχαν ξεσπάσει οι πανηγυρισμοί, επικράτησε πάλι σιωπή στην τάξη. Όλοι κοίταξαν τον Φρίντελ, και η κυρία Σούλτε-Στράτμαν επίσης. Αυτός φάνηκε να καταλαβαίνει αμέσως τι είχε μόλις πει, όμως ήταν πολύ αργά. Κρίνοντας από το χρώμα του προσώπου του, δεν θα πέρναγε και πολλή ώρα ακόμα μέχρι να εκραγεί.

Η κυρία Σούλτε-Στράτμαν δεν είναι μόνο νέα και όμορφη, είναι και πολύ αυστηρή. Και δεν της αρέσει να ανακατεύονται στην ιδιωτική της ζωή. Προφανώς μας μίλησε για την εγκυμοσύνη της μονάχα επειδή ούτως ή άλλως σύντομα δεν θα μπορούσε να την κρατήσει άλλο κρυφή. Εμείς, αλλά προπαντός ο Φρίντελ, είχαμε προσέξει ήδη ότι η καθηγήτριά μας είχε παχύρ-νει τον τελευταίο καιρό.

Η κυρία Σούλτε-Στράτμαν πλησίασε αργά τον Φρί-

ντελ. Με κάθε βήμα της, εκείνος βούλιαζε λιγάκι περισσότερο στην καρέκλα του. Όταν τελικά στάθηκε μπροστά του, ο Φρίντελ σχεδόν δεν μπορούσε να δει πάνω από το θρανίο. Μέσα στην τάξη επικρατούσε ησυχία, απόλυτη ησυχία. Όλοι περίμεναν την αντίδραση της κυρίας Σούλτε-Στράτμαν.

«Κάνεις μαζί μου μάθημα Βιολογίας, έτσι δεν είναι, Φρίντελ;» ρώτησε επιτέλους εκείνη, όταν η ησυχία είχε γίνει σχεδόν ανυπόφορη.

«Ε... ναι, κυρία Σούλτε-Στράτμαν».

«Θυμάσαι ότι πριν από μερικό καιρό μιλήσαμε για την αναπαραγωγή των θηλαστικών;»

«Ε... ναι, κυρία Σούλτε-Στράτμαν».

Μέσα στην τάξη ακούστηκαν σιγανά χάχανα και ψίθυροι. Μια ματιά από την κυρία Σούλτε-Στράτμαν ήταν αρκετή για να επαναφέρει την ησυχία.

«Και γνωρίζεις επίσης ότι εμείς οι άνθρωποι ανήκουμε στην ομοταξία των θηλαστικών;»

«Ε... ναι, κυρία Σούλτε-Στράτμαν».

Η καθηγήτριά μας έκανε ένα ακόμα βήμα προς τον Φρίντελ, έσκυψε λιγάκι μπροστά και τον κοίταξε στα μάτια. «Τότε θα έπρεπε να γνωρίζεις επίσης, αγαπητέ μου Φρίντελ, πώς γίνεται *κάτι τέτοιο!* Κι αν όχι, σου συνιστώ να διαβάσεις άλλη μια φορά τις αντίστοιχες σελίδες στο βιβλίο μας. Συνεννοηθήκαμε;»

«Ρε μεγάλε... Θέλω να πω, ναι, κυρία Σούλτε-Στράτμαν».

Τώρα δεν μπόρεσαν ούτε και οι ματιές της κυρίας

Σούλτε-Στράτμαν να σταματήσουν τα χάχανα και τους ψιθύρους.

«Θα έρθει άλλη καθηγήτρια Βιολογίας;» φώναξε κάποιος.

«Προφανώς» απάντησε η κυρία Σούλτε-Στράτμαν. «Ωστόσο θα 'θελα να εργαστώ και πάλι μετά τη γέννα, τουλάχιστον δύο ή τρεις ημέρες την εβδομάδα».

«Και το μωρό;»

Η καθηγήτριά μας κοίταξε με ανασηκωμένα φρύδια αυτόν που ρώτησε. «Κάποιος θα το προσέχει το μωρό αυτές τις ώρες. Μην ανησυχείτε. Και τώρα δεν θέλω να ξανακούσω κουβέντα γι' αυτό!»

Η κυρία Σούλτε-Στράτμαν στεκόταν πολύ κοντά μας, όταν με σκούνηξε η Στέφι. «Τη δουλειά του μπέμπι σίτερ μπορείς να την αναλάβεις εσύ, Ραπανάκη. Άλλωστε έχεις πείρα».

«Σκάσε!» της ψιθύρισα. «Δεν είναι ανάγκη να το μάθουν όλοι».

Η Στέφι είναι η αδελφή μου, για την ακρίβεια η δίδυμη αδελφή μου. Όποιος δεν το ξέρει αυτό δεν θα μπορούσε ποτέ να το φανταστεί. Οι περισσότεροι που δεν μας γνωρίζουν περνάνε τη Στέφι για μεγαλύτερη από μένα. Αυτό οφείλεται από τη μία στο μεγάλο της στόμα που δεν μπορεί να το κρατήσει κλειστό, από την άλλη όμως και στο ότι είναι κάπως πιο ψηλή από μένα. Αυτό μου έχει δημιουργήσει και το παρατσούκλι «Ραπανάκης». Κάποτε κάποιοι εξυπνάκηδες από την τάξη μου με αποκάλεσαν Ραπανάκη. Και

από τότε αυτό το όνομα δεν το έχω ξεφορτωθεί. Στην πραγματικότητα με λένε Κάρστεν, αλλά εκτός από τους γονείς μου και τους καθηγητές μου, κανείς δεν με φωνάζει έτσι.

Συνήθως τα πάω μια χαρά με την αδελφή μου, όμως μερικές φορές θα μπορούσα να την πνίξω για το μεγάλο της στόμα. Το ίδιο και τώρα. Έχω όντως δουλέψει ως μπέιμπι σίτερ για τη γειτόνισσά μας. Όμως όταν τα κατάφερα να γίνω δεκτός από τον Κάλε στην ομάδα ντετέκτιβ του «Κάλε και Σία», σταμάτησα αμέσως, γιατί η δουλειά του μπέιμπι σίτερ δεν είναι βέβαια και τόσο κουλ. Δεν μου αρέσει να μιλάω γι' αυτό, και προτιμώ να το ξέρουν όσο το δυνατόν λιγότεροι άνθρωποι. Γι' αυτό και νευρίασα πολύ με το σχόλιο της Στέφι, και ήλπισα να μην άκουσαν τίποτα η κυρία Σούλτε-Στράτμαν και τα παιδιά από την τάξη μου.

Φαίνεται πως ήμουν τυχερός, γιατί αυτοί ήταν πολύ απασχολημένοι με τον Φρίντελ. Εκείνος είχε γίνει αόρατος για την υπόλοιπη ώρα του μαθήματος. Μόνο μια κοκκινωπή λάμψη φαινόταν πάνω από τη θέση του. Προφανώς ήταν η μεγαλύτερη σε διάρκεια ώρα μαθήματος της ζωής του. Όμως κι αυτή τελείωσε κάποτε.

Ωστόσο, στο διάλειμμα τα πράγματα δεν ήταν καλύτερα για τον Φρίντελ. Δεν υπήρχε σχεδόν κανείς από την τάξη μας που να μην πάει κοντά του για να αμολήσει κι από μια βλακεία.

«Ρε μεγάλη!» φώναξε εκείνος τελικά. «Μου τη δίνετε όλοι σας!»

«Εσύ ο ίδιος φταις, Φρίντελ» είπα. «Γιατί δεν κράτησες το στόμα σου κλειστό; Αφού ξέρεις πόσο ευαίσθητη είναι η κυρία Σούλτε-Στράτμαν!»

«Ρε μεγάλη!» μούτρωσε ο Φρίντελ. «Μου ξέφυγε. Στο κάτω κάτω δεν είναι παντρεμένη!»

«Αυτό γίνεται και χωρίς να είναι κανείς παντρεμένος» είπε η Στέφι με ένα κοροϊδευτικό χαμόγελο. «Το γράφει στο βιβλίο της Βιολογίας».

«Ρε μεγάλη! Το ξέρω. Όμως θεωρώ ότι ο φίλος της δεν είναι ο κατάλληλος άντρας γι' αυτήν!»

Το χαμόγελο της Στέφι έγινε πιο πλατύ. «Και ποιος είναι ο κατάλληλος; Εσύ;»

«Ρε μεγάλη!»

«Σταματήστε επιτέλους τα παιδιαρίσματα!» μπήκε στη μέση ο Κάλε. «Έχουμε να συζητήσουμε πιο σημαντικά πράγματα».

«Πιο σημαντικά από τον Φρίντελ και την κυρία Σούλτε-Στράτμαν;» ρώτησε η Στέφι. «Και ποια είναι αυτά;»

«Ίσως να μας έχει καμία καινούρια υπόθεση» είπα.

Εκτός από μένα, το «Γραφείο ντετέκτιβ Κάλε και Σία», όπως το αποκαλεί πάντα ο Κάλε, αποτελείται από τον Κάλε, τη Στέφι, τον Φρίντελ και τον σκύλο μας, τον Πεντάμορφο. Μια που το έχει ιδρύσει ο Κάλε, παριστάνει πάντα τον αρχηγό. Σε κάθε γωνιά βλέπει εγκληματίες. Μόνο που δεν είναι καθόλου απλό να

λύνει κανείς εγκληματικές υποθέσεις, ακόμα κι αν τα έχουμε καταφέρει ήδη μια δυο φορές.

«Υπόθεση δεν έχω δυστυχώς» αναστέναξε ο Κάλε. «Όμως σκέφτηκα ότι θα μπορούσαμε να εκμεταλλευτούμε την εβδομάδα των εκδηλώσεων και τη σχολική γιορτή για να κάνουμε διαφήμιση για τη δουλειά μας. Οι περισσότεροι δεν ξέρουν καθόλου πόσο δύσκολη είναι η δουλειά του ντετέκτιβ».

«Και πώς λες να τους το μάθεις αυτό;» ρώτησε η Στέφι.

Ο Κάλε ψήλωσε λίγα εκατοστά. «Έχω μια ιδέα. Αφήστε το πάνω μου».

Μια που ξέραμε ότι στον αρχηγό μας αρέσει να κάνει τον μυστηριώδη, δεν επιμείναμε. Την επόμενη ώρα του μαθήματος ο υπεύθυνος καθηγητής της τάξης μας ήθελε να μας μιλήσει για την εβδομάδα των ειδικών «εκδηλώσεων» που γίνονται μία φορά τον χρόνο στα σχολεία, και τη σχολική γιορτή. Θα μαθαίναμε λοιπόν το αργότερο τότε τι σκόπευε ο Κάλε.

Ο υπεύθυνος καθηγητής της τάξης μας ονομάζεται στην πραγματικότητα Σίγκφριντ Σλίτερ. Εμείς όμως τον φωνάζουμε απλώς Χοντρό Ζίγκι, επειδή έχει σχεδόν τόσο πλάτος όσο και ύψος, και δεν χωράει καλά καλά να περάσει από μια κανονική πόρτα.

«Όπως ξέρετε» άρχισε ο Χοντρός Ζίγκι με τη βροντερή φωνή του «φέτος η εβδομάδα των εκδηλώσεων έχει το μήνυμα “Κάνε κάτι καλό για το περιβάλλον”».

«Αυτό θα το σκέφτηκε σίγουρα ο κύριος Κούρτσοβαϊλερ!» πετάχτηκε κάποιος.

Ο Χοντρός Ζίγκι ανασήκωσε το ένα φρύδι. «Εμ, ποιος άλλος;»

Ο κύριος Κούρτσοβαϊλερ είναι ο διευθυντής του σχολείου μας. Το χόμπι του είναι το περιβάλλον γενικά, όμως ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για καθετί που έχει σχέση με τα ψάρια. Βασικά αυτό δεν θα ήταν πρόβλημα, εάν δεν μας εκνεύριζε διαρκώς γι' αυτό το θέμα με την ανιαρή, μακρόσυρτη φωνή του.

«Θα βγάλει λόγο ο κύριος Κούρτσοβαϊλερ στη σχολική γιορτή;» ρώτησε πάλι κάποιος. «Οι γονείς μου θέλουν να το ξέρουν».

Ο Χοντρός Ζίγκι ξερόβηξε. «Εάν πετάγεστε διαρκώς με ερωτήσεις, θα περάσει η ώρα του μαθήματος προτού προλάβουμε να μιλήσουμε για τη δραστηριότητα της τάξης μας. Αύριο, άλλωστε, αρχίζει κιόλας η εβδομάδα των εκδηλώσεων, η οποία όπως κάθε χρόνο λήγει το Σάββατο με τη γιορτή του σχολείου. Και όπως ξέρετε, η κάθε τάξη πρέπει να παρουσιάσει εκεί την περιβαλλοντική δραστηριότητα που διεξήγαγε κατά τη διάρκεια της εβδομάδας των εκδηλώσεων. Μια που η καλύτερη δραστηριότητα θα βραβευθεί, περιμένω από σας πλήρη συμμετοχή και προπαντός, καλές προτάσεις! Η εργασία που σας είχα βάλει για το σπίτι ήταν να σκεφτείτε μερικές προτάσεις. Ακούω λοιπόν!»

Την ίδια στιγμή σηκώθηκε το χέρι του Κάλε. Τώρα

λοιπόν θα μαθαίναμε τι είχε σκαρφιστεί ο αρχηγός μας. Όμως εκείνος μας κράτησε πάλι σε αγωνία.

«Το περιβάλλον μας κινδυνεύει πολύ!» άρχισε ο Κάλε.

Ο Χοντρός Ζίγκι έγενεψε καταφατικά. «Ναι, έτσι είναι. Γι' αυτό και ο κύριος Κούρτσβαϊλερ όρισε αυτό το σύνθημα για την εβδομάδα των εκδηλώσεων».

«Ακριβώς!» φώναξε ο Κάλε. «Και προπαντός οι άνθρωποι θέτουν σε κίνδυνο το περιβάλλον!»

«Ναιαιαι, Κάλε! Το ξέρω! Θα μπορούσες τώρα επιτέλους να μας πεις, σε παρακαλώ, πού το πας;»

«Και τους ανθρώπους που θέτουν σε κίνδυνο το περιβάλλον θα μπορούσε να τους χαρακτηρίσει κανείς εγκληματίες» συνέχισε ατάραχος ο αρχηγός μας.

«Θα μπορούσε» ξεφύσηξε ο Χοντρός Ζίγκι.

«Και για να πιάσει κανείς τους εγκληματίες, χρειάζεται ντετέκτιβ».

«Αχ, αλήθεια;» ρώτησε ο Χοντρός Ζίγκι, ενώ οι μισοί από τους μαθητές αναστέναζαν δυνατά. Δεν υπάρχει κανείς στην τάξη μας που να μη γνωρίζει την αδυναμία του Κάλε για εγκληματικές υποθέσεις, και που δεν έχει ήδη εκνευριστεί κάποτε μ' αυτές.

Ο Κάλε πήρε μια βαθιά ανάσα. «Και γι' αυτό θα ήθελα να προτείνω την εξής δραστηριότητα: τεχνικές έρευνας σε περιβαλλοντικά εγκλήματα!»

Οι αναστεναγμοί δυνάμωσαν.

Ο Χοντρός Ζίγκι σταύρωσε τα χέρια του και κοίταξε τον Κάλε γέρνοντας το κεφάλι. «Και τι, σε παρα-

καλώ, θα κάνουμε σ' αυτή την περίπτωση;» ρώτησε τελικά.

«Εε... αυτό θα πρέπει να το σκεφτώ καλύτερα. Είμαι πρόθυμος να διεξάγω μερικές έρευνες...»

«Απορρίπτεται!» τον διέκοψε ο Χοντρός Ζίγκι.

«Μα γιατί;»

«Επειδή σε ξέρω αρκετά καλά, Κάλε. Δεν έχω καμία όρεξη να ασχολούμαι μέχρι τη σχολική μας γιορτή με το να αποτρέπω καταστροφές».

Το στόμα του Κάλε ανοιγόκλεισε δυο τρεις φορές, μετά έμεινε σιωπηλός για την υπόλοιπη ώρα. Μου θύμιζε τώρα κάπως τον Φρίντελ κατά τη διάρκεια του μαθήματος της κυρίας Σούλτε-Στράτμαν.

4½ ΦΙΛΟΙ

και η μόλυνση του περιβάλλοντος

Οι 4½ φίλοι απαρτίζονται από τρία αγόρια, ένα κορίτσι και έναν σκύλο. Ο Κάλε, ο ιδρυτής και αρχηγός του γραφείου ντετέκτιβ «Κάλε και Σία», τα δίδυμα αδέρφια Στέφι και Κάρσεν, ο Φρίντελ και ο σκύλος τους, ο Πεντάμορφος, μπλέκουν σε διάφορες περιπέτειες στην προσπάθειά τους να λύσουν μυστήρια και παράξενες υποθέσεις.

Ο Κάλε είναι κατενθουσιασμένος! Η φετινή σχολική γιορτή έχει θέμα την προστασία του περιβάλλοντος και η καλύτερη παρουσίαση θα κερδίσει ένα μεγάλο βραβείο. Την εκδήλωση διοργανώνουν οι καθηγητές, και ο Κάλε τα βρίσκει όλα πολύ βαρετά. Αν έπεφτε, όμως, στην αντίληψή τους κάποια πραγματική υπόθεση που να αφορά τη μόλυνση του περιβάλλοντος... Οι «Κάλε και Σία» αναλαμβάνουν δράση με σκοπό να ανακαλύψουν ένα πραγματικό περιβαλλοντικό σκάνδαλο.

Η ομάδα των τεσσάρων φίλων οργανώνεται και τότε ανακαλύπτουν κάτι αναπάντεχο. Είναι πράγματι το έδαφος μολυσμένο; Ποιος ευθύνεται γι' αυτή την καταστροφή;

8+

www.minoas.gr

9 786180 214772
ISBN 978-618-02-1477-2

ΚΩΔ. 22597